

[Hans Rasmussen.]

regering har siddet. Vi kan tage tallene frem og i stilfærdighed kigge på dem senere hen. Men det, det drejer sig om her i folketinget, må dog være i samarbejde med erhvervslevet at skabe sådanne forhold, at vi kan få beskæftiget de arbejdsledige, og det er den opgave, jeg i al stilfærdighed har peget på i forbindelse med det foreliggende lovforslags behandling. Jeg tror slet ikke, det er nødvendigt at tage så galt på vej, som det ærede medlem gjorde.

Det ærede medlem sagde, at det konservative folkeparti under ingen omstændigheder kan være med til at gennemføre en stykkevis ændring af denne lovgivning. Det er også i høj grad et haltende standpunkt, for jeg tror ikke, vi er i stand til at gennemføre en lovgivning, som vil være holdbar, når det drejer sig om arbejdsledigheden i Danmark. Arbejdsmarkedet er meget følsomt, vi har en stor udenrigshandel, vi har en temmelig stor sæsonarbejdsledighed; derfor kan jeg ikke se rettere, end at vi må tage problemerne op til behandling, efterhånden som de kommer til at foreligge.

Jeg erkender fuldt ud, at det nok er nødvendigt på dette område at skabe en nyordning, og jeg er ikke helt uenig med det ærede medlem hr. Poul Sørensen om, at vi nok må se at nå frem til nogen gensidighed under en eller anden form; det spørgsmål er vi vel også parat til at se nærmere på i arbejdsløshedskommissionen. Jeg er klar over, at som det går i øjeblikket, kan vi sikkert ikke lade det gå; det hænger sammen med hele arbejdsmarkedet som sådant. Derfor tror jeg, det vil være rimeligt at finde det fælles fodslag, som skal til for at løse dette spørgsmål, og at man ikke bare henviser til, at regeringen jo heller ikke kan lave noget på dette område. Regeringen har dog altså lavet mere, end der blev lavet i den periode, da det ærede medlem sad som arbejds- og socialminister.

Jeg skal slutte med at sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at han sikkert må have misforstået mig. Jeg har ment, at arbejdsløshedsfonden skulle være en fond, der hovedsagelig bidrog til omskoling af arbejdskraften, til løsning af uddannelsesspørgsmålet som sådant, og at såvel arbejdsgiverne som staten skulle bidrage til fonden. Men jeg gjorde også den bemærkning, at jeg

fandt det ganske rimeligt, at en mere moderne løsning i pagt med den tekniske udvikling, vi er inde i, måtte være, at produktionen som en af sine omkostninger har arbejdsledigheden i vort land. Når arbejdsgiverne kræver, at arbejderne skal stå til rådighed i det øjeblik, de har brug for arbejdskraft, kan jeg ikke se rettere, end at så bør de samme arbejdsgivere også være med til at bære større omkostninger ved ledigheden, og disse må i så fald lægges over på produktionen.

Lorentzen: Jeg skal ikke komme ind på arbejdsløshedens størrelse i de forskellige regeringsperioder. Det har jo været debatteret stærkt under valgkampen, og vi kender alle sammen nogenlunde godt disse tal: at i det ene tilfælde viste arbejdsløsheden en nedadgående kurve, medens den under sidste regering viste en opadgående kurve; det kender vi alle sammen.

Det, der kalder mig op, er det ærede medlem hr. Aage Foghs udtalelser. Det ærede medlem kunne på ny ikke afholde sig fra som så mange gange tidligere at omtale min formandsvirksomhed i den kommission, der beskæftigede sig med arbejdsløshedsloven. I sidste øjeblik fik han også følge af den højtærede socialminister, hvis viden på dette område dog kun kan være sådan lidt periferisk. Men for at der nu ikke skal danne sig nogen stærk myte om min virksomhed, må jeg måske have lov til at sige, at jeg ikke på noget tidspunkt har fremhævet, at det var en betydelig indsats; der skete i min tid, aldrig. Men det må måske alligevel være mig tilladt i den forbindelse at sige, at min virksomhed i hvert fald medførte en direkte besparelse for statskassen på 25 mill. kr. Det tal står uanfægtet; man kan sige, hvad man vil; jeg er i stand til at dokumentere rigtigheden heraf. Og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh: gak hen og gør ligeså. Selv om det ærede medlem skulle få nogle enkelte bebrejdelser nu og da, var det dog ikke så ilde; ikke mindst ville jeg tro, at radikale vælgere ville føle sig tiltrukket af tanken om en besparelse på 25 mill. kr. Men desværre har jeg ikke stort håb om, at det vil lykkes det ærede medlem at gøre en sådan indsats, mindst på baggrund af den alliance, han nu er inde i; den minder trods alt en lille smule om